

immensa. Aquesta capacitat com sabeu es va millorant al llarg de la seva evolució, de manera que no tenim cap argument que pugui justificar que és millor "deixar per a més endavant" la possibilitat d'iniciar qualsevol aprenentatge o experiència, sigui lligada amb l'alimentació o amb altres aspectes.

* Iniciant l'aprenentatge d'una forma inadequada. Per ex. fer-li ingerir sovint per força aliments que sabem no li agraden, obligant-lo a mantenir una postura immòbil llarga estona, renyar-lo severament per la seva actitud si es nega a menjar, etc.

O, per contra, també és inadequat:

* Si l'infant diu que no vol menjar un aliment nou, retirar-li sense que el provi. (No és cap agressió forçar una mica a provar gustos nous, aliments nous, al contrari, de grans estarem orgullosos que mengin de tot, i això no s'assoleix de la nit al dia).

* Anar-li al darrera amb el plat donant-li el menjar a la boca com sigui i allà on sigui. (El lloc de menjar és a taula. Excepte si anem, de picnic...)

* Davant la seva negativa preguntant-li repetidament "per què no vols menjar" (la resposta sempre serà una altra negativa).

* Facilitant-li excessivament l'ingesta dels aliments, és a dir: triturant-li el menjar si ja pot mastegar una mica, distreure'l amb comptes, televisió o altres estímuls que a la llarga en compte d'ajudar poden convertir-se en un hàbit nociu, etc, etc, etc...

La llista es podria allargar indefinidament, però en l'alimentació del nen/a que assisteix a la Llar d'Infants hi incideix un aspecte importantíssim:

Les educadores i la família, en

especial la mare, han de treballar conjuntament per ajudar l'infant en l'educació d'aquest aspecte. Això vol dir:

* No contradir-se. És a dir, seguir a casa i a l'escola les mateixes pautes, bones o regulars, però les mateixes. Tant mal li fa al nen/a que se l'eduqui amb pautes equivocades, com que aquestes siguin contradictòries. Per ex. Si a casa se li ofereix el menjar a trocets i a la llar se li tritura, o si a l'escola s'intenta que mengi sol i a casa li donem, et, etc, etc...

* Informar-se amb sinceritat. L'educació dels infants és un camí molt difícil i tots ens podem equivocar. De les errades se n'apren. Les errades es poden esmenar. Però quan "tot va bé" no cal esmenar res. L'escola i la família han de comunicar-se informant-se de les dificultats, de les equivocacions, etc. Si ho fem així tenim més possibilitats d'ajudar plegats l'infant.

En definitiva, tot plegat suposa un esforç, però l'estimació que sentim pels nens i nenes i l'alegria davant dels resultats ens ha d'esperonar en la nostra tasca.

EQUIP EDUCATIU "LA BALDUFA"

